

Bócsai Hírek

2017. november – Szent András hava

Áldott adventi készülődést kívánunk minden kedves olvasónknak!

TARTALOM

Báloztak a sportbarátok

Hova tovább, idegenforgalom?

Köszöntjük az „év polgárőret”

A fischerbócsai temetőről

Új gépek a határban

Bócsator hetedszer!

Sportolók bálja

Október végén rendezték meg Bócsán a sportolók bálját. A Hungarikum és Civil Házban kétszáznál is többen mulattak együtt. Több jeles személyiség is elfogadta a meghívást, akiket a szervezők élén Petróczi Balázs, a Bócsai Birkózó és Labdarúgó Egyesület alelnöke fogadott. Szőke-Tóth Mihály polgármester köszöntötte az itt megjelent ven-

dégeket, köztük Kovács Istvánt, a Magyar Birkózó Szövetség alelnökét, Németh Nyiba Sándort a Magyar Birkózó Szövetség volt válogatott szövetségi kapitányát, jelenleg a bócsai gyerekek szabadfogású edzőjét, valamint Farkas Gábort, a női utánpótlás válogatott edzőjét. Ezt követően ismertette az elmúlt év sporteredményeit. Beszédében

elmondta, hogy folyamatos fejlődést mutatnak birkózásban, a 140 szakosztály között a diák olimpiai pontok alapján az előkelő 28. helyen végeztek. Diák csapatuk a 10 legjobb között végzett, míg felnőtt versenyzőik feljutottak az NB 1-es csoportba. Hazai és nemzetközi szinten számtalan érmet szereztek és helyezést értek el. Ezek az eredmények bátorítást adnak egy régi álmuk megvalósítására, hogy egy szabvány méretű szőnyeg lerakására alkalmas csarnokot építhessenek. Ezt követően a gyerekek ajándékokkal köszön-

ték meg Petróczi Andornak, Benkő Attilának, Molnár Gézának és Petróczi Balásznak azt a sok jót, amit az évek során tettek meg értük. A vacsora elfogyasztása után az Irigy Honaljmirigy műsora szórakoztatta a vendégeket. A hajnalig tartó mulatságról Kis Gyöngyi és Tasi Tamás gondoskodott. A bál sikeres lebonyolításáért, megszervezéséért külön köszönet Papné Kis Gabinak, valamint Pálinkás Attilának a finom vacsoráért, a támogatóknak pedig a tombola felajánlásért.

B. H.

Újabb esemény a „birkózó kiscentrumban”

Birkózó edzőtábort rendeztek Bócsán november elején. A három napon a délkelet-magyarországi diák és serdülő korosztály edzett együtt a helyi birkózó tereiben. Közel 100 gyerek, (2000-2004-es korosztályos) és 14 edző érkezett Bács-Kiskun, Csongrád, Békés és Jász-Nagykun-Szolnok megyéből. Szűcs András régiós vezető irányítása alatt naponta kétszer két órás edzések zajlottak két szőnyegen. Mint Petróczi

Andor szervező elmondta, a tematikus edzések és a

próbamérkőzések a fiatal sportolók taktikai érzékét

és erőnlétét fejlesztik. A különböző szakosztályok közös edzőtábora hagyomány, hiszen ekkor tudnak tanulni egymástól a sportolók és az edzők.

A személyes példa is fontos. A résztvevők nagy öröme Kiss Balázs (Balu) és Korpási Bálint világ és Európa bajnokok is ellátogattak az edzőtáborba. Előadásuk és mintaedzésük remélhetőleg újabb lendületet jelent a birkózók életében.

K. L.

Egyetemi tananyag leszünk?

A budapesti Corvinus Egyetemen tartott előadást Szőke-Tóth Mihály polgármester „Településmarketing Bócsán” címmel. A hatvanfős hallgatóság előtt felvázolta azt a stratégiát,

amellyel az önkormányzat és a lakosság úgy szervezi meg a rendezvényeket, a falu életét és a közösségi eseményeket, hogy azok minél több ember számára legyenek vonzóak. A vendégseregbe növekvő létszámban fizetős turisták is beletartoznak, akik szeretnék megélni községünket. A hazai piacon nem egyszerű megtalálni azokat a csatornákat, melyeken keresztül hatékonyan elérhető a falusi turizmus eme válfaját kereső ember. A fő meghívó azonban mindig maga a bócsai lakos. Remélhetőleg sikerült elhínteni az egyetemisták körében Kiskunság szeretetének magvait.

Közlemény

Bócsa Község Önkormányzata 80 erdei köbméter kemény lombos tűzifa vásárlásához 1.422.400,- Ft támogatást nyert a Belügyminisztérium által kiírt pályázaton, amihez 101.600,- forint önerőt kell saját forrásból biztosítanunk. A tűzifa támogatást az eddigi évekhez hasonlóan akác tűzifa

formájában biztosítjuk a szociálisan rászorulóknak. A támogatási kérelmet az Önkormányzati Hivatalban Bodor Alexandra szociális előadónál lehet jelezni. Benyújtási határidő nincs, a kérelmeket a rendelkezésre álló tűzifa-mennyiség erejéig tudjuk támogatni.

Mayer Ferenc jegyző

Egyéni gazdaságok decemberi összeírása 2017

A Központi Statisztikai Hivatal Bócsa település egy részén kötelező adatszolgáltatáson alapuló mezőgazdasági adatfelvételt hajtott végre, a korábbi évek gyakorlata szerint. Az összeírók november 22-e és december 15-e között kerestek fel a háztartásokat.

Az összeírási munkát a Központi Statisztikai Hivatal megbízásából igazolvánnyal ellátott kérdezőbiztosok végzik, a településen név szerint: Berta Henrietta Kitti.

A válaszadásra kijelöltek véletlenszerűen választották ki. A válaszadás a kijelölt háztartások számára kötelező, akik részvételükkel nagymértékben hozzájárulnak az agrárium jellemzőinek minél átfogóbb megismeréséhez. Az adatfelvétel kizárólag statisztikai célból történik, és az adatok csak összesített formában kerülnek nyilvánosságra.

Köszönjük együttműködésüket a felmérés sikeres végrehajtásában!

Mayer Ferenc jegyző

Önkéntes munka a Civil szervezetekért!

Bócsai, Szabó Klára októberben vehette át az „év polgárőre” plakettet az országos ünnepségen. És még mielőtt rákérdezne bárki, mivel érdemelte ki a marcona férfiak között egy hölgy ezt a díjat, el is mondjuk: Klára ír, töltőget, számol. Ő ugyanis, amellet, hogy 2012 óta tagja a helyi polgárőrségnek— könyvelő. Ebben a minőségében a község határán innen és túl számos civil szervezetet önkéntes munkával segít céljaik megvalósításában. Sok pályázatot írt meg, majd segített a végrehaj-

tás utáni beszámoló elkészítésében. Köztük természetesen több polgárőr csoportnak is. Emellett, ha már Bócsa az ő keze nyomát viseli az a győztes pályázat is, mellyel a Bócsa Község Oktatásáért és Közművelődéséért Alapítvány iskolai játszótérre nyert támogatást

Anyakönyvi hírek

Házasságot kötöttek (október)

Lévai Enikő és Lampa Zoltán

Születtek:

november: Odrobina Nimród - an: Szentgyörgyi Judit

október: Kovács Lilla - an: Schütz Anett

Elhunytak: (november)

Tyukász Dezső (1944)

Mucci József (1931)

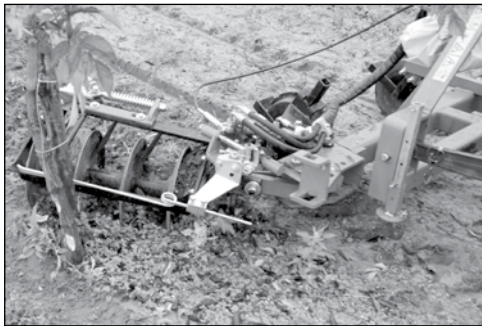
Kitérő tárcsa, oldalazó munkahenger és társai

Aki nem foglalkozik földműveléssel, bizony, értetlenül áll a fenti szavak olvasásakor. Viszont a gazdák kapva kaptak a lehetőségen és elfogadták a meghívást a hétvégi szakmai napra és gépbemutatóra. A szervező a Soltvadkerti Gazdakör és Weppert Sándor volt, aki saját kisbócsai földterületét és tanyáját ajánlotta fel a nemes célra: előadások és géppróba gyümölcsösben, különös tekintettel a bodzára.

A napnak az Újratervezés címet adták a szervezők. Hogy miért? Mint elmondták, a bodzatermelés közel 30 éves

magyarországi történetének mélypontját élték meg az idei évben. Nem működött jól a felvásárlás és ismét sok család

jövőjét tették bizonytalanná a meg nem fontolt lépések és döntések.

Mi lehet az ellenhatás vagy a megoldás?

Weppert Sándor szerint elő-

ször is el kell gondolkodni azon, hogy termesztéstechnológiákban melyek azok az elemek, melyeknek költségeit csökkenteni lehet. És az is megfontolandó, hogy melyek azok, amiket egyszerűen el kell hagyni! Vajon hozzá-e a ráfordított összeget és ezen felül milyen hozaddékkal bírnak? Ezek a következők:

- a növényvédelem egyes lépései
- az öntözés,
- a lombtrágyázás,
- a tápoldatozás.

A bemutató kapcsán többen dicsérték a gépek gyorsaságát, a kényelmet és a fiatal

fák védelmét. Szó esett különleges helyzetekről, mint például a szélirány miatt megdőlt fasor tárcsázása: ilyenkor menet közben a távolságot is lehet módosítani, lévén a traktor nem mindig mehet közel a fasorhoz. A fordulóképesség, és a tartósság ugyancsak követelmény a gépeknél.

És ezek után következtek a fájó pontok: az árak. Bár, ahogy az egyik gazda megfogalmazta: „ha tíz éve vettem volna egy ilyen, már éppen meg is térült volna az ára!...” A Bodza Szakmai Nap beszélgetéssel folytatódott, majd zártkörű ebédrel ért véget.

Káposzta Lajos

A borivó vegyész

Professor emeritus, azaz kiérdemesült, nyugdíjas egyetemi tanár. Dr. Kállay Miklós ilyen ember, akivel egy Cszerszegi Fűszeres borversenyen találkoztam Soltvadkerten. Mint mondja, „ő egy vegyész, aki beitta magát a borszakmába”... Gondolatait érdemes megszívlelni.

— **Ahogy látom**, nálunk némelykor szembe állítják egymással a szőlészt és a borászt. Mintha az egyik „hasznosat termelne”, a másik pedig „csak öntögetné” egyik kémcsőből a másikba. Ez nyugaton ismeretlen, ott jobban belátják a két szakma egymásra utaltságát.

— **Marketing:** a hazai piacon főleg a hazai bort kell eladni, de jó áron, hogy megérje dolgozni vele! Persze vannak trendek, melyeket figyelembe kell venni.

Jelenleg például az Irsai és a Cszerszegi felfelé ível, a rozé stagnál, a vörösborok között pedig észrevehető, hogy a nehéz borok mellett a könnyedebbek jönnek felfelé.

— **Ki iszik bort** ma Magyarországon? Örömteli megállapítás, hogy egyre korábban kezdődik a kulturált borfogyasztás. Azaz: gondolnunk kell a fiatalokra! Az illatos fajták mellett el kell gondolkodni azon, hogy miként lehetne a hagyományosan „nehéz alapanyagból”, mint Merlot, Zweigelt, Kékfrankos könnyebbet alkotni? Itt is eljött a Cuveé-korszak? Vagy változtatni kell a technológián? A fajtaszereket megváltoztatása lassabb folyamat, tehát akinek feldobtuk a labdát, az bizony a borász...

— **Szőlőátvételi árak?** Ez ná-

lunk slágerkérdés. Pedig nem kellene annak lennie. Hogy miért? Nyugaton nem szőlőpiac van, hanem borpiac. A magyar ember még mindig nem tud szabadulni a TSZ-gondolattól. Önálló akar lenni, de ugyanakkor elvárja az állandó állami szabályozást és gondoskodást.

— **Politikai tényező** az ágazat? Igen. A szőlő tájalkotó elem (még ha a Balaton-Felvidéken éppen

hagyták bitangba menni egy jelentős részét). Munkahely teremthető — lenne, ha kialakulna újból az állandó és időnyjellegű szőlőmunka kultúrája. És, mint már elmondtam, a (hazai) borfogyasztás egyfajta társadalmi értékmérő is, hiszen a borivó ember igényes! Nem csak arra, amit megiszik, de az élet más területére is.

Lejegyezte:
Káposzta Lajos

Vajon mikor teljesítünk jól?

A kérdést bármely vállalkozó felteheti magának. Hiszen a sikernek több fokmérője van, melyek közül csak egyik a pénz. Egyes szakmákban folyamatos megújulásra van szükség, legyen az a géppark vagy a technológia, máshol új szabályozókat vezetnek be, melyeket nem árt követni, megint máshol a nyersanyag és ezzel együtt a végtermék változik.

Vajon mi a helyzet az idegenforgalomban és a vendéglátásban?

Ez volt a fő téma azon a turisztikai és vállalkozói fórumon, melyet november közepén rendeztek meg Bócsán. A Hungarikum és Civil Házban tartott összejövetelen több mint harmincan vettek részt, a fórumot a megyei Kereskedelmi és Iparkamara Kalocsai Kirendeltsége és a helyi önkormányzat közösen szervezte.

A vendégeket helyi termékek kóstoltatásával és citerazenével várták a házigazdák. Kovács Nándor kisbíró verses beszéde

után Péjő Zoltán kamarai kirendeltségvezető és Szőke-Tóth Mihály polgármester köszöntötte a hallgatóságot. Káposzta Lajos, Szabó Csaba és Vincze Árpád a falu idegenforgalmát és a programok menetét ismertették, vetített-képes előadás és kisfilmek formájában. Vajon hogyan válik egy község, egy közösség az „élmények falujává”? Mit kell tenni, hogy minden együtt legyen a magunk és a vendégsereg szórakoztatására?

Horváth Roland, a Vendégház Bács-Kiskun egyesület elnöke, egyben Érsekcsanád polgármestere éppen a vendégház dél-alföldi problémáit vette górcső alá. Mint elmondta, a régió messze alulmarad az országos szinttől, ami a vendégéjszakák számát illeti. Turistánként átlagosan 1,7 éjszakát regisztráltak tavaly Bács-Kiskun, Csongrád és Békés megye területén. Ez meglehetősen alacsony szám, hiszen egy éjszakáét nem érdemes a szálláshelyen sem

befűteni, sem ágyat húzni... Más szóval: bizony, ebben az ágazatban régiós szinten nem teljesítünk jól!

Mi az oka a ritka, vagy éppen csak „átvonuló” vendégjárás-

nak? Szerinte az emberek nem tudják, hogy miért kellene itt maradniuk. Mármint sem a potenciális turista, sem pedig a vendéglátó, rendezvényszervező vagy éppen művelődési ház dolgozó. Nem mindig tudjuk megmondani, mi zajlik a szomszéd községben és nem tudunk programcsomagot ösz-

szeállítani, hogy kedve legyen itt maradni... Utána rögtön következik a csaknem teljesen hiányzó felnőtt (tovább)képzés az ágazati résztvevők körében. Pedig az új trendek és ötletek viszik tovább ezt a rendkívül emberigényes ágazatot.

Péjő Zoltán kamarai kirendeltségvezető a pályázati forrásokat ismertette a még meglévő lehetőségekre hívta fel a figyelmet. Egyben a hiányszakmák listáját is megmutatta, mellyel aggasztó képet közvetített: képezünk ugyan szakembereket, de vajon hová tűnnek?... Egyre kevesebb az iparos, a szakács, a pincér és divatszakmává fog válni a

hulladékgazdálkodási mérnök, valamint a számítógépes szakember. Ez utóbbi kettő valóban napi továbbképzést feltételez, különben nincs eredmény.

A szakmai délután beszélgetéssel és egy igazi falusi áramszünettel ért véget.

Káposzta Lajos

Bócsa, az üdítő kivétel

Ha ránézünk a bocsa.hu honlapra, sok olyan menüpontot találunk, melyek az idegenforgalom miatt kerültek fel. Megtalálhatók az állandó programok, a fényképes beszámolók, a vendéglátóhelyek és a szállások listája, bemutatása. Ugyancsak fontosnak tartjuk, hogy már az év elején aktualizáljuk a rendezvénynaptárt. A facebook oldalon pedig videók és fényképek kerülnek megosztásra, akár helyi, akár vidéki szerzők műveiként. Ezúton kérjük a lakosságot, ossza tovább ezeket, hiszen ki tudja, kinek jön meg a kedve egy Bócsa-élményre, ha beleolvas valamelyik vidám hírbe!

Állatos mesék

A Boróka Általános Iskolában minden évben szerveznek a gyermekek számára mese- vagy versmondó versenyt. Idén a mesemondásé volt a főszerep, méghozzá az állatos fabuláké. November 17-én gyűltek össze a vállalkozó szellemű iskolások, hogy kiállva egymás és a szülők elé elmondhassák a választott történeteket. Az alsóban 11, míg a felsőben 9 gyermek tanult meg valamilyen állatmesét.

A mesék elmondása előtt Mucsi Zsófia tanárnő készült a gyermekeknek egy két vicces kis állatos játékkal, ráhangolódás képen. Miután mindenki

feloldódott, meghallgatták egymás meséit. Előbb a fiatalabb korosztály mondta el az ügyesen megtanult történeteket, majd a felsősök következtek. Igazán örömteli, hogy minden évfolyamból volt jelentkező.

A díjazottak egy-egy állatos könyv boldog tulajdonosai lettek, ám senki sem ment haza üres kézzel, az emléklapokon kívül egy-egy aranyos kerámia cicát kapott mindenki ajándékba. Gratulálunk minden versenyzőnek a színvonalas fellépésért. És köszönjük szépen, a tanároknak a felkészítést, illetve a zsűri munkáját.

Díjazottak:

Alsó:

1. Pálkás Attila (1. o.)

2. Kovács Bálint (4. o.)

3. Horváth Tímea (3. o.)

Különdíj: Szabó József (2. o.),

Misándi Lilien (4.o.)

Felső:

1. Schiszler Nóra (5. o.)

2. Nagy Norina (7. o.)

3. Gut Laura (7. o.)

Különdíj: Nagy Maja (5. o.),

Vallyon Vanessza (8. o.)

Frittmán Kitti

Martinstag

Ha november, akkor Márton nap. Ha Márton nap, akkor Martinsumzug. A németül tanuló gyerekek jól értik ezt a kifejezést, hiszen évek óta részt veszünk Kiskőrösön a Martinstagon. Ebben a tanévben is ott voltunk mintegy 40 gyermekkel. A jó hangulat ismét garantált volt, nagyon ötletes lámpásokat vittek magukkal a gyerekek. A sőt-szentimrei tanulók németes tánca után következtek a sorversenyek. Nehéz volt ennyi gyerek közül kiválasztani a tíz csapattagot, de megérte az izgalmakat. Szoros küzdelemben Bócsa a II. helyezést érte el.

A rajzversenyben is remekelt iskolánk, hiszen Ficsor Vivien II., míg Schiszler Hanna I. lett. Kellőképpen megéhezve estünk neki a vacsorának, ami természetesen libazsíros kenyér volt. Ezután következett a hagyományos Laternenumzug, a lámpás menet, ami mindig a színfoltja az estének. Nagyon jól éreztük magunkat, izgalommal várjuk a következő évi Márton napot. Köszönjük az Önkormányzatnak és Sréter Jánosnak, hogy lehetővé tették a gyerekek fuvarozását.

**Szlobodáné
Rakonczay Tünde**

Kedves Érdeklődők!

Térítésmentes képzések indulnak Bócsán a Boróka Könyvtárban! Az IKER 1 és IKER 2 alapfokú informatikai képzéseket értünk, amelyeken a résztvevők 35 óra alatt a számítógép, tablet és az okostelefon használatához szükséges alapvető tudáshoz juthatnak. A képzéseken mindenki részt vehet, aki elmúlt 16 éves és nincs tanulói/hallgatói jogviszonya, de nem múlt el 65 éves, így a megszerzett tudást a munka világában is hasznosítani tudja.

Az IKER 1 képzés célja, hogy a résztvevő tudja:

- * használni az infokommunikációs eszközének alapvető funkcióit,
- * hanghívásra és szöveges üzenetküldésre használni az eszközt,
- * az egyszerű szövegszerkesztési lépések felhasználásával megszerkeszteni rövid szöveget,
- * elvégezni az egyszerű mentési műveleteket,
- * hogy hogyan lehet tájékozódni az interneten,
- * hogy hogyan kell elektronikus levelezést bonyolítani az alapvető funkciók használatával.

Az IKER 2 képzés célja, hogy a résztvevő:

- * használja az okos eszközének legfontosabb beállítási lehetőségeit,
- * használja az operációs rendszer ismert szolgáltatásait,
- * tudjon egyszerű szövegszerkesztési lépések felhasználásával rövid, de kerek egész szöveget szerkeszteni,
- * az internetes információkat fel tudja dolgozni,
- * elektronikus levelezés során tudjon csatolmányokat használni, felismerje az elektronikus levelezés veszélyhelyzeteit és képes legyen azokat egyszerű módon kezelni,
- * képes legyen közösségi portálok önálló használatára.

Bővebb információ és jelentkezés a mentornál, Borbényi Hildánál: 70/400-9945.

GINOP 6.1.2. – 15 „Digitális szakadék csökkentése”

Karácsonyi borleves sült habbal

HOZZÁVALÓK:

- * 6 db tojássárgája
 - * 3 dl tej
 - * 6 dl fehérbor
 - * 15 dkg cukor
 - * 1 rúd vanília
 - * 5 dkg mazsola
- A pirított habhoz:
- * 2 db tojásfehérje
 - * 4 dkg cukor

ELKÉSZÍTÉS: a habhoz a tojások fehérjét cukorral, keményre verjük, majd kanállal forró vízbe galuskákat szaggatunk belőle, ezeket 1-2 perc alatt, átfogatva, hogy mindkét oldalát érje a víz, megfőzzük, majd kivesszük, és félretesszük.

A bort a mazsolával feltesszük főni, és amikor 5 dl-re beforrt le vesszük. A tejet összeforraljuk a kikapart vaníliával, majd szintén félretesszük.

Egy fém keverő tálba beletesszük a tojások sárgáját, habosra keverjük a cukorral, majd keverés mellett beleöntjük a meleg tejet és beleszűrjük a meleg bort. Vízgőz felett, folyamatos keverés mellett besűrítjük.

Amikor elkészült, poharakba szedjük, rátesszük a főtt mazsolákat. A habot betesszük az előmelegített, grillező fokozatra állított sütőbe, és 1 perc alatt megpirítjuk. A sült habokat a levesre téve kínáljuk.

Vidám percek

Beül egy orosz a sörözőbe.

Sorra issza a söröket. A pincérnek feltűnik, hogy minden alkalommal eltűnik az alátét.

Egy idő után megunja és nem visz újat.

Mire az orosz kérdezi csodálkozva: - Kecs nyet?

Apuka sétál a kisfiával az erdőben. Megszólal a gyerek:

- Jaj, apa, de messze van még karácsony!

Mire az apa:

- Bolond vagy, fiam, nem is arra megyünk!

Idén Karácsonykor Magyarországon 30 fok lesz.

Ebből 5 Budapesten, 3 Szolnokon, 4 Tatabányán, a többin pedig a kisebb falvak osztoznak.

Gyerekszáj

Kedves Isten!

A jelmezbálon ördögnek fogok öltözni. Nem baj?

Peti

Kedves Isten!

A tisztelendőbácsi a barátod, vagy csak üzleti kapcsolatotok van?

Bea

Kedves Isten!

Kérlek küldj nekem egy pónilovat karácsonyra. Eddig még soha nem kértem semmit. Utánanézhetsz!

Jancsika

Kedves Isten Úr!

Kérlek, tegyél még egy ünnepet karácsony és húsvét közé. Szandi

Könyvajánló

Felnőtt: Lindsey Kelk – Az olasz kaland

Tess Brookes 28 éves, és karnyújtásnyira van élete álmától. Végre elindíthatja Londonban saját reklámügynökségét legjobb barátjával, Charlie-val. A lehetőség csak még vonzóbb, amikor kiderül: nem csak Tess táplált titkos vonzalmat Charlie iránt, hanem az érzés kölcsönös. Barátok, szerelmek, cégtársak. Hát nem szép? Tess Brookes 28 éves, és van egy kis gondja. Mert akár folytathatná nemrégiben indult, felívelőben lévő karrierjét, a divatfotózást is. Az új megbízás Milánóba szólítaná, ahol sok jó barátja mellett egy másik férfi is várja. Ő Nick, az észbontóan szexi újságíró, akiről kiderül: vele sosem lenne unalmas az élet. Dolce vita vagy londoni meló? Charlie vagy Nick? A régi pálya vagy új sikerek? Vajon mi lesz az olasz kaland vége?

„Imádnivalóan sziporkázó és romantikus!” „Rámenős, szexi és okos regény, igazi gyöngyszem.”

Kamasz: Lantos Mihály – Lépéselőny, Tanulj meg tanulni

Édes gyermekem, a hülyeséget előbb megjegyzed, ugye? Az a helyzet, hogy igen. Nem csak a gyerek a felnőtt is. Hogy miért? Mert ilyenkor mindkét agyféltekénket bekapcsoljuk a tanulási folyamatba, és mert szórakoztatónak találjuk. A tanulásban bezzeg nincs semmi élvezet! Biztosan? Lehet, hogy nem úgy használod az agyad, ahogyan az a legjobban működni képes?

Nem aknázod ki a benne rejlő lehetőségeket? Olyan ez, mint ha lenne egy tűzpiros Ferrarid, amit arra használasz, hogy a hátsó udvarban előre gurulsz öt métert, majd visszatolatsz. A közbeeső időben pedig tyúkokat tartasz benne. A Lépéselőny módszertana megtanítja, hogyan használd az elmédet úgy, ahogyan az a legeredményesebben működik! Nem mutatok semmi újat, csak emlékeztetek arra, hogy milyen az, amikor a tanulás élmény! Élvezd a tanulást, a tudásodat!

Gyermek: Suzanne Francis – Jégvarázs, Északi fény

Kristoff és Sven elviszik a barátait, Annát, Elzát és Olafot a Trollok völgyébe, hogy részt vegyenek egy titokzatos kristályceremónián a gyönyörű északi fény alatt. Troll Papa, a bölcs troll kitünteti mindazokat az ifjú trollokat, akik megszerezték az egyes szintű kristályaikat, és köztük van Kristoff jóbarátja, Kis Szikla is. Ám akad egy kis bökkenő: Kis Sziklának még meg kell szereznie a nyomkövető kristályát. És ami még rosszabb, Troll Papa és az északi fény egyszerűen eltűnt. Nélkülük nem is jöhet létre a ceremónia! A barátok elhatározzák, hogy segítenek Kis Sziklának megszerezni az utolsó szükséges kristályt, és megtalálni Troll Papát. De vajon sikerül időben az öreg troll nyomára akadniuk?

**Sok szeretettel várunk mindenkit
a Boróka Könyvtárban!**

Hétfő: Szünnep

Kedd-Péntek: 10:00 – 12:00 és 13:00 – 17:00

Szombat: 10:00 – 13:00

Fischerbócsai templombúcsú

November 5-én, Szent Imre herceg napján, nagy ünnepre jöttek össze a hívek Fischerbócsán. Ekkor ünnepelték ugyanis a Szent Imre templom búcsúját.

A Katolikus Egyház így fogalmaz a búcsúról: „A már

megbocsátott bűnökért járó, ideig tartó büntetések teljes vagy részleges elengedése az Egyház szolgálata által.” A helyiek mellett bócsai, tázlári, bugaci és soltvadkert-i hívek is érkeztek.

A szentmisét Mezei Ferenc

plébános celebrálta, de ő vezette a kántori szolgálatot is. Szentbeszédében a herceg imádságos életéről beszélt, majd az ima és az imádkozás átadására buzdította a jelenlevőket, gyermekeik, unokáik felé. A szentmise után sütizés

és jó hangulatú, hosszas beszélgetés következett.

Bízunk benne, hogy ez a szép templom is megújulhat a közelmúltban beadott pályázatnak köszönhetően, mely elbírálásra vár.

Kovács Illés

Homokban nehéz a szolgálat

Káposzta Lajos soltvadkert-i nyugalmazott evangélikus esperes-lelkész így emlékezik a Bócsán végzett temetési szolgálatokra.

Bócsán lényegesen lazább a talaj, mint Vadkerten. Ne széptűsük: két méter mélységig, mint a homokozó... Kezdő vagy alkalmi sírásók lehettek, akik vártak minket a sírnál, mert a két deszkát, amin a sír fölé viszik a koporsót, közvetlenül a földre tették. Szerényi Imre bácsi volt a kántorom, mondtam neki, hogy most tessék figyelni, indul a lift. Ahogy a négy férfi a deszkán állt,

megindultak lefelé, mint a léket kapott csónak. A jelenségre mindenki idegrendszerének megfelelően reagált, a nők visítottak, mi pedig elkezdtük énekelni, hogy „Légy csendes szívvel!”. A sírt közben újra kiásták, de most már tettek keresztbe is gerendát a deszkák végei alá. Ugyanis az tartja az egészet.

Egy másik alkalommal Kisbócsán tanyából temettünk, és bokán felül érő homokban mentünk a temetőbe. Mindezt nyáron, negyven fokban, fél-cipőben. Közben énekelünk, mert ez is a szertartás része, no

meg a gyászolók is így kívánták. Csak az volt a probléma, hogy a kántorom már idős ember volt, fájt a lába, ő azzal volt elfoglalva, és pedig még a magnót is vittem. Úgyhogy csak minden második szótag sikerült... Rájöttem, hóban könnyebb gyalogolni, mint homokban.

Egyszer L-alakú tanyánál temettünk. A család bent ült az L-alakon belül, a falnál, ott volt a ravatal. A ház két végét drót kötötte össze, és a falusi gyerek tudja, hogy ahol drót van, ott kutyának is lennie kell. Merthogy a lánc azon fut. Itt is

volt, de akkora, mint egy borjú. Én bementem az éneket, és rázendítettünk. A drót alatt állva. Meg is jelent a kutya, szinte úszva-repülve fél méter magasságban, közben pedig hosszan ugatott. Nem tetszettünk neki. Erre a másik oldalról kivált egy imbolygó alak, rákiáltott a kutyára, név szerint említve őt, és megmondta konkrétan, hogy hova menjen. Ezen aranymondások sorát mindenki hallotta, kétrét görnyedve figyelt, mi pedig a kántorral igyekeztünk a liturgikus magatartás szabályai szerint viselkedni.

Adventi gondolatok

A Károli Gáspár Református Egyetem egyik oktatójától

Vásárlás – ajándék – díszletek

Az advent és a karácsony egészen másról szól, mint amit a felénk érkező külső ingerek ezekben a hetekben sugallnak. S ha a bennünk lévő esetleges lelki űrt vásárlással próbáljuk megtölteni, akkor ez semmiképpen nem célravezető megoldás. Ugyanis mindenekelőtt nem valamit, hanem valakit várunk ilyenkor: a Megváltó születését!

Vagyis lelkünk problémáira nem a vásárlásban, a tárgyi világban kell keresnünk a választ – annak ellenére, hogy erről szól minden körülöttnünk. Ha engedjük, hogy tárgyak illetve a pénz legyen gondolkodásunk középpontjában, egyre inkább kiszolgáltatottá tesszük magunkat és egy olyan nyomásnak akarunk állandóan megfelelni, amely valójában nem tehet bennünket boldoggá.

Fejezetek a 111 éves Bócsa történetéből

A fischeri temető

Sokan nem is gondolnák, hogy adott tanyavilágokhoz külön temető tartozik. Így van ez Fischerbócsán is, ami ugyan hivatalosan Bócsa község része, mégis külön sírkerttel rendelkezik. Ahogy megtudtam: ez a temető bizony jóval régebbi, mint a belterületi, községi temető, mely a központ és Katzenbach-falu között fekszik.

Frittmann József nyugalmazott iskolaigazgatóval autózunk. Utasom maga a helytörténeti olvasókönyv. Ahogy beül az autóba, mesél: történetek, nevek, események peregnének. Úticélunk a fischerbócsai temető. Hogy miért? Még nem voltam ott és érdekel — különösen így, novemberben, amikor különös szépségben tündökölnék a sírok a krizantémok, a gyertyák és a mécsesek dekorációjával.

Útközben egyszer csak előre bök az igazgató bácsi: Na, itt volt a Templomhegy, mondhatjuk, az első bócsai temető. — Ahonnan a soltvadkert

református templom kövei származnak? — kérdezem, visszagondolva helytörténeti ismereteimre. — Igen, az még 1700-as évek végén történt, amikor a templomromon kívül a török idők miatt nem sok minden volt itt, csak pusztaság. Teltek múltak az évek, évtizedek, évszázadok. A két világháború között aztán sok mindent kivetett az eke, régészek ástak a területen. Később, a 80-as években Huley Alfréd evangélikus lelkész végzett gyűjtőmunkát a honismereti

szakkörös diákokkal. Emberi csontokat, köveket és néhány

gyét: A 25 éves Asztalos József 1945-ben, Budapest védelmé-

eszközt találtak. Mára teljesen

ben esett el. Vajon mekkora szervezés kellett ahhoz, hogy a holttest hazakerüljön? — emlékszem az édesapjára, meséli kísérem, vigasztalan volt még hosszú évek múltán is. Volt még másik hadisír is valahol, de mára eltűnt. Aztán itt vannak a gyereksírok: mindegyik egy-egy családi dráma. Az én emlékeimben hál' Istennek már nem sok ilyen kép él.

Egy helyi szinten rendkívüli ember volt Liscsinszky Kálmán — áll oda az egyik családi sírhoz az idős igazgató. 1900-tól 1970-ig élt és az volt a szándéka, hogy itt, Fischerbócsán legyen a falu központja. A saját földjeiből építési telkeket parcellázott ki, és megépíttette a gazdakör, azaz a későbbi kultúrház épületét, mely a mai fischeri kocsmával szemben található. Aztán csak más irányba ment a dolog... Ez a sírja, a felesége magas kort ért meg, nemrég követte a férjét ide.

Tovább mennék, de a bургing nem enged. Pedig előtűnik néhány fejfa. Ez a régi temető. Gondozatlan, benőtte a susnyó, a sírokat már nem gondoza senki.

Kezd leszállni a köd, megindulunk hazafelé. A sírok és a nevek kapcsán folytatódnak a történetek az autóban. Aztán majd a későbbi cikkekben is...

elhordták a „hegyet”: helyette tanyák, szőlő és gyümölcsös van mindenütt.

Nemsokára a fischeri templomhoz érünk. Na, innen már csak pár száz méter a tanyasi temető — és tényleg mindjárt ott is vagyunk. Különös hangulat fog el: itt a pusztaságban egy rendezett, gondozott sírkert! — Völgyesvári Lászlóné és csapata végzi itt az éves nagytakarítást...

Aztán sétálunk. A sírkövek lenyelvő, hogy még mindig temetkeznek ide. És ki hinné? 1947-ig csak katolikus kaphatott itt nyughelyet. A reformátusokat és az evangélikusokat Vadkertre vitték eltemetni. Aztán amikor éppen ez időt tájt megnyílt a belterületi községi temető (az Oncsa házak megépítése után), akkor szabad lett az utolsó út mindenkinek.

A háború itt is lerakta névje-

Disznóság, mulatság, hagyományápolás a javából!

A hazai böllértalálkozók között kis „ékszerdoboznak” számít, sajátos hangulata és környezete révén is a Bócsator, amelyet idén hetedik alkalommal rendeztek meg a bócsai Parkerdőben.

Kilenc bátor, lelkes és mindenre elszánt csapat vállalta, hogy megméretteti magát a Böllértalálkozáson. Ahány csapat, annyi szokás, disznótoros étel-ital, megannyi érték és élmény — ezzel válunk igazán hagyományörzővé és -teremtővé.

Ahogy az lenni szokott, a hajnali órákban vette kezdetét a rendezvény, melyet Kovács Nándor a falu kisbírója (és nap házigazdája), valamint Bócsa Község polgármestere, Szőke-Tóth Mihály nyitott meg. A kötények nyakba akasztása és az áldomás felhőrpintését követően, tanyaudvarról-tanyaudvarra járva zajlottak a szűrésok.

Két egyházi csapat is versengett, a Refi Döfi (Soltvadkert) és az Evangélikus Hurkagyár (Bócsa), utóbbi csapat a jó mulatság és közösség építés mellett új templomuk építésére is gyűjtött.

A Torockói Baráti Körnél erdélyi különlegességként, tordai pecsenyét és disznópörköltet is kóstolhattak a kilátogató érdeklődők. (A kóstolás, mint eddig is, kóstolójeget ellenében zajlott.) A Böllér Baráti Körnél nyáron sült malac várta a kérészőket. Mindez természetesen a sült vér, sült máj, hurka, kolbász, töltött káposzta, sült pecsenye, vagyis a hagyományos disznótoros ételek mellett.

Nem lehetett panasz a Böllérfalura: szebbnél szebb tanyaudvarok „épültek”. A színes virágok, kukoricacsövek, régi edények és hasz-

nálati eszközök igazán autentikus környezetet eredményeztek. Az Új Disznó Ügynökség számára díjat is hozott a megnyerő díszítés.

Hagyományörzők is megjelentek szép számmal, a betyárok saját csapattal is indultak Peytu (Pétfürdő) néven, akik megmutatták, hogy a betyárkodás mellett a disznóvágás is megy nekik, sőt a délután folyamán egy rövid betyáros előadást is adtak.

A Vidám Böllérek csapatának bőven volt oka vidámságra főleg a nap végén, hiszen Bócsa Böllére, Vida György lett. A brigádról tudni érdemes még, hogy az egész család részt vett a disznótlakodásban.

A Soltvadkerti Polgárőrség első bálozóként kezdett, de derekasan helyt állt, így a nap végén meg is kapták jutalmukat. Sajátos versengés zajlott a két vadkerti csapat között, a tréfás beszélgetések, ugratások sora egymást követte. Nem kell aggódni, viszály nem született, mindkét csapat díjjal mehetett haza.

A disznóvágás fortélyait a háromtagú zsűri — Balogh István (mesterszakács), Maros Gábor (húsfeldolgozó szakember) és Száva Zoltán (mesterszakács) — kísérte figyelemmel.

Idén nemcsak a disznóságok kerültek zsűrizésre, de minden csapat megmérettethette saját „tüzes vizét” is a Böllér Vére Mustrán. A háromtagú zsűrinek kellemes

ván (főzőmester) és Szőke-Tóth Mihály (polgármester) egyaránt jól állta a sarat.

Míg a csapatok sütöttek-főztek, kulturális programoknak sem voltunk híján: fellépett a Szilaj Citerazenekar és a Bócsai Boróka Citerazenekar, elhangzott egy szép böllérvész, Katona Rékától pedig népdalt hallhattunk. A Himnusz délben kiskörösi táro-

dolga volt, sokan irigyelték őket. A kóstolás jól sikerült, Speczlik Lajos (főzőmester), Sipiczki Ist-

gató művész játszotta, a Kiskun Táncegyüttes tagjai pedig idén is körbe táncolták a csapatokat. Emellett természetesen több helyen felcsendültek a régi népdalok és nóták — saját zenekarokkal és zenészekkel. A legkisebbeket népi játszóház várta a futballpályán. Este a Böllérbál tette fel a pontot a napra.

Szabó Klaudia

Eredmények

Bócsa böllére 2017: Vida György
Legfinomabb töltött káposzta: Vidám Böllérek (Bócsa)
Legízletesebb hurka: Peytu (Pétfürdő)
Legszebb tanyaudvar: Új Disznó Ügynökség (Bócsa)
Legfinomabb sült pecsenye: Bugaci Betyár Böllérek
Legjobb sült vér: Böllér Baráti Kör (Bócsa)
Legfergetegesebb hangulat: Refi Döfi (Soltvadkert)
Legkiválóbb kolbász: Soltvadkerti Polgárőrség
Legautentikusabb csapat: Evangélikus Hurkagyár (Bócsa)
Legszebb szűrés: Torockói Baráti Kör (Bócsa-Torockó)
Különdíj: Hegedűs László (nyáron sült malac - Alsómonostor)
Különdíj: a kiskunhalasi Böllérek Boltja felajánlása: Peytu (legízletesebb hurka)
Böllér vére mustra győztese: Refi Döfi (Soltvadkert)

**A település nevében
köszönjük
Szabó Csaba
és a Böllér
Baráti Kör szervező
munkáját!**

Mi az a „puncurka”?

Avagy a szakszavakat bizony tudni kell!

Az őszi rendezvények egyértelműen bebizonyították, hogy az ilyen és ehhez hasonló fogalmakat meg kell magyarázzuk, amikor térségünkbe turistacsoportokat hozunk. A vendég ugyanis nem csupán enni-inni, de nevetni és (ki hinné?) tanulni is akar. Következzenek tehát a „szakszavak”...

Tehát a „puncurka”: mint Bócsán tudni vélik, ez a hiteles helyi mértékegység a pálinkára vonatkozik, 2 cl-t jelent. Azaz: éppen „csak az ízije!” Kisebb, mint a stampedli, ami 3 cl és jóval kisebb, mint a „bócsai mérték”, amely 3 dl (!) pálesz benyeldeklését jelenti az archa — természetesen nem egyszerre, hanem úgy... folyamatában...

is fennmaradt a gépjárművön, végig élvezve a következő csapattal is a mesés utat.

lyogva beszélgettek minden vendéggel, szabad a fotózás és kézbe adtak néhány felsze-

relési tárgyat is. Kikity Attila és felsége, Klára Szabadkáról érkezett. Életcéljuk a délvidéki betyár hagyományok őrzése és megismertetése a nagyközönséggel. Legfontosabbnak az összefogást és a (betyár)becsületet tartják.

Diákmunka? — néprajzi kutatás!

És ha már gimnazisták! Úgy tűnik, a diákoknak is célpontja lett a bócsai őszi fesztiválso-

A csettegő mint erdei túrajármű

Na de ne csak igyunk! Korábban már volt szó a Dutra-jelenségről: ahogy múlik az idő, egyre értékesebbek ezek a jószágok mifelénk. A másik nevezetes gépjármű a csettegő, mely úgy tűnik, újból erőre kap. Aki pedig ezt a jószágot Bócsán váltja aprópénzre (na jó: szatyor csokira), ő nem más, mint Bak Antal. Legutóbb a kecskeméti Bolyai Gimnázium diákjait furikázta az erdőben, több tételben. És igen: akadt, aki egy újabb körre

rozat. Amellett, hogy szeptemberben Budapesten tanuló amerikai egyetemisták tették tiszteletüket a szüreti forgatagban, most a kecskeméti és környékbeli 15-évesek dacoltak halált megvető bátorsággal a disznóvágás kihívásaival. És bizony gyúrtak, daráltak, töltöttek... no meg jegyzeteltek és fényképeztek. Aztán azt is megtanulták, hol van Torockó!

És itt vannak a betyárok!

Amellett, hogy saját böl-
lércsapattal érkeztek, moso-

Adorján Zalán és csapata „versenyen kívül indult”. Egy formás kismalac forgott nyárson a tűz fölött. A fiatal korosztály technikásan oldotta meg a kombinált feladatot: a tűz igazi volt, de a nyársat ügyes villanymotor forgatta. Mint az adatközlőktől megtudtuk, a malac az iraki disznó sütő versenyről szökött meg, majd átmigrált a déli határunkon, de nem kapott menedékjogot... Valójában azonban Tóth Csabától van a jószág, aki „ebből a cikkből tudja meg, hogy adakozott a Bócsatorra”. Reméljük, nem haragszik meg érte!

Káposzta Lajos

A Bócsai Önkormányzat lapja

Bócsai Hírek

Kiadja: Bócsa Község Önkormányzata
Felelős kiadó: Szőke-Tóth Mihály, polgármester
Szerkesztők: Káposzta Lajos és Borbényi Hilda
Tördelés és nyomdai munkák: Kópia Nyomdaipari Kft., Kiskunhalas
Felelős vezető: Dobosné Lichtenberger Csilla
Megjelenik havonta.

Advent Bócsán hétéről hétre

A Hungarikum és Civil Közösségi Ház elé adventi koszorút helyezünk ki. A gyertyákat vasárnaponként gyújtjuk meg hangulatos műsorral egybekötve. Szeretettel várjuk az együtt ünnepelni kívánó családtagokat és barátokat.

November 26. vasárnap 14:00

Jótekonysági adventi vásár

December 3. vasárnap 17:00

Karácsonyváró est az iskola németül és angolul tanuló diákjainak műsorával

December 10. vasárnap 17:00

A Nótakör fellépése Balázs Ferenc vezetésével

December 17. vasárnap

Adventi lámpás felvonulás

A Bócsai Evangélikus Egyházközség szeretettel hívja és várja a település ünneplő lakosságát (felekezettől függetlenül)

17:00 órakor kezdődő adventi lámpás felvonulásra az evangélikusok gyülekezeti házába.

A szeretetvendégséget és egy meghitt karácsonyi zenés műsort követően együtt indulunk el gyertyáinkkal, lámpásainkkal a Hungarikum és Civil Közösségi Ház felé, ahol gyertyát gyújtunk. Azt követően folytatjuk utunkat a katolikus templom felé a felállított Betlehemhez egy közös éneklésre.

December 23. szombat 17:00

A Bócsai Boróka Citerazenekar fellépése Káráz István vezetésével

Készüljünk együtt a Karácsony ünnepére!

NO SZTALGIA

SZMK BÁL

„Nemcsak a húszéveseké a világ!”

A Szülői Munkaközösség sok szeretettel vár mindenkit, aki egy jót szeretne mulatni!

Helyszín: Hungarikum és Civil Közösségi Ház, Bócsa

Időpont: 2017. december 9.

Vendégvárás: 19:00 órától

Vacsora: 20:00 órától

Tyúkhúsleves, marhapörkölt (tésztaival, sós burgonyával)

A jó hangulatról a **Kecskeméti Hangulat Együttes** gondoskodik.

Belépőjegy: 3000 Ft, mely Benkóné Piroskánál vásárolható.

